



TÉMA MĚSÍCE

KAM DÁL, LÍBEZNICE?



Nové projekty

foto -na-

Se začátkem léta vypukne v obci znovu stavební ruch. Připraveno je několik projektů a mezi nimi i vůbec nejnákladnější stavba posledního období – nová budova základní školy. Na dalších projektech se pracuje.

Líbeznice školou povinné

Ještě před začátkem prázdnin začnou práce na přístavbě mateřské školy Bezinka. Přízemní pavilon se rozšíří o pár metrů směrem k běžeckému oválu. Podaří se tak zvýšit celkovou kapacitu školky z nyníšších 116 na 125 míst. Spolu se zvětšením dostane budova také nové ústřední vytápění místo stávajících přímotopů. Další důležitou novinkou bude pergola kvůli zastínění oken, aby se budova v teplejších dnech nepřehřívala. „Rozsahem je to sice malá stavba, ale pro obec je důležitá. Budeme schopni do mateřské školy přijmout už od září znovu více dětí,“ říká místostarosta obce Líbeznice Michal Doubava.

Největším projektem nejen pro letošní rok je nová stavba školy. Samotné výběrové řízení na zhotovitele začalo v polovině května, vybráno by mělo být do konce června. V ideálním případě by se mělo začít stavět už v červenci. Stavba musí být hotová do konce srpna příštího roku, aby 1. září roku 2019 mohly do školy nastoupit děti. Předpokládané náklady na zhotovení stavby a její vybavení budou dosahovat částky 194 milionů korun a bez podílu státu a okolních obcí by taková investice vůbec nebyla možná. Stavba bude mít znovu podobu kruhu. Nejvýznamnějším důvodem úspěchu návrhu architekta Davida Grulicha v architektonické soutěži bylo, že svůj projekt nejcitlivěji zasadil do areálu školy.

Vedle těchto větších staveb obec ale chystá i stavby menší. Bude mezi nimi například dokončené zázemí dopravního hřiště a atletického areálu Duhovka.

Líbeznice na kolech

Největší investicí obce bez zapojení dotací bude rekonstrukce velké části Pražské ulice. Opravy místních komunikací totiž už několik let leží v podstatě výhradně na obcích. I proto se rekonstrukce jedné z nejméně poškozených ulic připravovala delší dobu. Spojená bude také s přeložkou komunikačních sítí a stejně jako u všech oprav komunikací se nově připojí i chráničky pro optické vlákno. Stavba by měla začít tak jako v případě školy v průběhu července.

Další nepřijemné dopravní komplikace si vyžádá v první polovině července oprava zvýšeného přechodu pro chodce u Tesca. Provoz tu budou po nezbytnou dobu 14 dnů řídit semaforey.

Menší, ale důležitou investicí pak bude výstavba nového přechodu pro chodce v Hovorčovické ulici mezi ulicemi Nedvědovou a Plukovníka Nováka. Nepůjde sice o zvýšený přechod, ale složitější bude v tomto případě překlenutí příkopu před přechodem.

Ještě letos by mohla začít stavba kruhové křižovatky na silnici I/9 U Papričů. Jedno z nejméně nebezpečných míst by se mělo zásadně zlepšit. Jde

Dokončení na straně 2

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

snážíme se, aby každý rok přibývalo v obci několik nových stromů a aby se podařilo postupně obnovit všechny aleje v okolí. Letošní společné sázení stromů proběhlo 5. května a Líbeznice jsou díky němu bohatší o osm nových lip. A nejsou to ledajaké stromy. Vznikly roubováním národních památných stromů a stromů z historicky významných alejí. Z průhonického šlechtitelského ústavu Silva Taroucy je pro obec získala líbeznická občanka Miloslava Jungmannová. A navíc je spolu se svou rodinou a dalšími dobrovolníky pomáhala sázet. Hned několik Šporkových lip z alejí kolem Kuksu k nám přináší ozvěnu českého baroka. Symbolicky jsme je vysadili tak, aby tvořily alej při severní straně parku Na Chrupavce, kde se každý rok koná Líbeznické posvícení. Za nějakých padesát, šedesát let tu díky nim vznikne ještě krásnější přírodní amfiteátr. Od lavičky na Mratince bude obec za pár desítek let chránit mohutná Masarykova lipa původem z Plečnickových zahrad Pražského hradu. Další dvanáct vzácných lip pak doplnilo alej na Beckov a Františkovu alej mezi Zdíbskou a Družstevní ulicí.

Jak je vysazení nových lip veskrze nadějnou událostí, tak jsme uprostřed května čelili také přesně opačnému projevu lidské aktivity – nočnímu vandalskému útoku v Areálu zdraví. Celkové škody se vyšplhají k 50 tisícům korun. Jde tedy o trestný čin. Udatní mládenci (tedy alespoň podle dostupných informací to mládenci byli) stížení horečkou sobotní noci se do svého destruktivního díla zakousli s velkým odhodláním a pozoruhodnou důsledností. Za své vzal celý stoužár veřejného osvětlení a všechny informační cedule. Rozdali si to i s betonovými viky skruží od studny. Další detaily ličit nebudu. Dobrou zprávou je, že s největší pravděpodobností budou díky kamerám, práci obecní i státní policie odhaleni, a pevně věřím, že následně také patřičně potrestáni. Je to podle všeho na spadnutí. Nám všem ostatním dělá Areál zdraví radost. A dál dělat bude. Všechno samozřejmě opravíme. Je to místo, kde to pořád žije, a trocha negativní energie ze zásahu vandalů jeho kouzlo určitě neohroží.

Důležitý pozitivní posun v kauze Letiště Vodochody přineslo dubnové jednání krajského zastupitelstva. Spolu s jasnou většinou zastupitelů jsme rozhodli o tom, že se do zásad územního rozvoje zatím nevrátí mimoúrovňová křižovatka dálnice D8 u Odoleny Vody. Vzhledem k tomu, že se jedná o zásadní podmínku pro rozšíření letiště, odkládá se spolu s křižovatkou realizace celého projektu na neurčito.

Každý den se v obci s někým potkávám a bavím. UVědomil jsem si ale, že pro velkou část z vás je návštěva obecního úřadu ve všední den nereálná, a pokud právě neřešíte nějaký problém, nemusí k ní být ani důvod. Rozhodl jsem se proto vytvořit příležitost, kdy bychom se mohli o víkend neformálně potkat a popovídat si o tom, co vás na životě v Líbeznici zajímá, co se chystá a co aktuálně řešíme. Zvu vás tedy na Ranní kávu se starostou, kterou si můžete dopřát v sobotu 16. června od 8.30 hodin v Areálu zdraví. Těším se na vás.

Váš starosta

Číslo měsíce: 20 – tolik „potomků“ českých památných lip bylo vysazeno v Líbeznicích

Dokončení ze strany 1

o investici státu a její zahájení bude záležet už jen na tom, kdy skončí stavební řízení a kdy se ŘSD podaří vybrat zhotovitele. „Stále pracujeme na přípravě stavby přímé sjezdové rampy z dálnice D8. Přestože se vlastně jedná drobnou stavbu, administrativních komplikací je skoro tolik jako u stavby celé dálnice. Stále společně s ŘSD řešíme majetkoprávní problémy. Samotná realizace by ale měla proběhnout nejpozději příští rok spolu se zprovozněním opraveného mostu,“ říká starosta obce Líbeznice Martin Kupka.

Jedna stavba začne, další se připravují

Za pár dnů vstoupí v platnost stavební povolení pro novou hasičskou zbrojnicí podle vítězného návrhu

ateliéru Ehl – Koumar architekti. Pokud obec uspěje v nedávno vyhlášením dotačním řízení, začne stavba hned na začátku příštího roku.

Rozběhly se projekční práce na úpravě komunikací v celé lokalitě U Kola a Na Hůrce. Na začátku června se skuteční jednání se všemi majiteli domů v této lokalitě. „Spolu s architekty budeme hledat co nejlepší podobu budoucích úprav. Chceme nejen zachovat, ale i zvýraznit historické ráz této lokality. Architektům se to v návrhu podařilo. Teď musíme vyladit všechny detaily, abychom se přenesli od papíru k realitě,“ vysvětluje první místostarosta obce František Závorka.

Nedávno vysvitla nová naděje, že by se mohly pohnout ledy ve smutném příběhu areálu sběrných surovin. Majitel po letech přešlapování na místě oslovil architekty a developery a zadal jim práci na přípravě bytových domů. „Podmínkou obce zů-

stává vybudování šesti bytů pro sociální potřeby, například pro poskytování pečovatelské služby,“ připomíná František Závorka.

Čerstvě vstoupila v platnost první změna územního plánu, kterou si vynutila dlouho připravovaná stavba vedení velmi vysokého napětí na východ od obce. Z hlediska dalšího rozvoje je nejdůležitější, že upravený územní plán stanovuje podmínky pro využití stávajících brownfieldů – nevyužívaných statků v centru obce. „Nechceme, aby se zastavovaly nové louky. Probíhající rekonstrukce Plickova statku ukazuje, že v budoucnu mohou ožít další hospodářské dvory. Podmínkou je, aby si zachovaly původní prostorové uspořádání. V případě, že v nich vzniknou nové byty, obec bude usilovat také o to, aby mezi nimi byly vždy i bezbariérové byty pro sociální využití,“ doplnil starosta obce Martin Kupka.

-na-

ROZHOVOR**HLEDÁME FINTU, JAK ZAUJMOUT MLADÉ!**

Jedním ze sportů, který má v Líbeznicích velkou tradici, je stolní tenis. Hraje se zde již od roku 1974. Svoji největší slávu klub zažil při účasti ve třetí lize, kdy se v místním oddíle sešlo mnoho vynikajících hráčů. V současné době se opět začíná blýskat na lepší časy, zdejší stolní tenisté hrají ve třech mistrovských soutěžích a začíná přibývat i registrovaných hráčů. Velkou zásluhu na tom má i Jan Srbek, předseda zdejšího oddílu, se kterým jsme si o stolním tenisu v Líbeznicích povídali.

Jak to vlastně v tom roce 1974 celé začalo?

Oddíl se založil na popud Milana Korejse, který byl budovatelem Areálu zdraví pod Chrupavkou. Prvními hráči byli moji vrstevníci Jarda Korejs, Mirek Čácký, můj bratr Jiří a já. Postupně jsme do herny v chatě na Areálu zdraví přitáhli i další mládež od 10 do 15 let. Přihlásili jsme družstvo do soutěže a první rok jsme byli druzí a postoupili do I. okresní třídy. Po několika letech jsme z „omladiny“ udělali béčko. Dvě družstva hrála bez přerušování prakticky do roku 2000.

Největší období bylo v letech 2003 až 2011, kdy zdejší mužstvo hrálo třetí ligu. Jak se to podařilo a kdo na tom měl největší zásluhu?

Iniciátorem tohoto kvalitativního posunu byl Jan Vondráš. Získal pro oddíl výkonnostní hráče a výrazně zintenzivnil přístup k tréninku a mistrovským zápasům. Musela se ale změnit závodní herna; místo na Arcu se mistrovské zápasy hrály v tělocvičně ZŠ. V tomto čase jsme měli až šest mužstev, kdy áčko hrálo úspěšně III. ligu ve stolním tenise a béčko Krajský přebor. Bylo to období intenzivní, ale zároveň i velmi motivační pro členskou základnu. Postupným odchodem těchto hráčů se stolní tenis dostával do původních rozměrů, tj. tří soutěžních družstev v okresních soutěžích.

V současné době hrajete v hale Na Chrupavce, kde jste ale hráli předtím?

Chata na Areálu zdraví ze sedmdesátých let byla ve své době hernou pouze na stolní tenis, kterou disponoval málokdo. Samozřejmě po 40 letech provozu už v mnoha směrech nevyhovovala. Díky obrovské podpoře pana starosty, místostarostů

a dalších zastupitelů obce se podařilo vybudovat víceúčelovou halu Na Chrupavce, která herním prostorem a zázemím odpovídá standardu dnešní doby. Využíváme ji dvakrát týdně v úterý a čtvrtek večer, a to k mistrovským zápasům i k tréninku na čtyřech stolech. Samozřejmě že podmínky pro stolní tenis jsou zde nesrovnatelně lepší.

Jaké soutěže hrajete v současné době?

V současné době máme čtyři družstva, kdy dvě budou hrát nejvyšší okresní soutěž a další dvě nižší soutěže. Moc nás mrzí, že máme nedostatek mladých hráčů – žáků, abychom je také zapojili do mistrovské soutěže.

Kolik máte v oddíle aktivních hráčů?

V oddíle máme 38 členů a z nich je v současné době 19 registrovaných, kteří hrají mistrovské soutěže.

A jak vlastně takový mistrovský zápas vypadá? Kolik se hraje utkání, jakým systémem?

Za družstvo startují čtyři hráči, kteří hrají systémem každý s každým, a dále se hrají dvě čtyřhry. Tedy je to utkání na 18 zápasů. Za vítězství se počítají 3 body, za nerozhodný výsledek 1 bod a prohra je bez bodu do tabulky dlouhodobé soutěže, které trvá 22 kol, polovina na podzim a druhá polovina na jaře. Případně se dále hraje o postup do vyšší soutěže, kdy letos týmy béčka i cčka byly úspěšné a o soutěž výše postoupily.

Kořením každého sportu je mládež, jak jsou na tom líbezníci mladí stolní tenisté?

Bohužel v tomto směru jsou vzpomínána sedmdesátá léta pryč. Žáci a mládež mají asi spoustu jiných lákadel a myslím, že také výrazně zpohodlněli, asi i proto máme v současné době jednoho aktivního žáka – Matyáše Kotrbáčka – a další tři, čtyři, kteří si do chaty chodí „zapínkat“.

Pravidelně se koná přátelské mezinárodní utkání v anglickém Sittingbournu. Jak tato tradice vznikla?

Hlavním původcem byl opět Honza Vondráš, který v roce 1994 domluvil s klubem v Sittingbournu první vzájemné měření sil o putovní pohár. A od té doby se turnaj koná pravidelně a se stejnou pravidelností se střídají na obou stranách i vyhrané utkání.

Jezdí i kolegové z Anglie hrát do Líbeznic?

Samozřejmě, po vzájemné domluvě nyní souboj o putovní pohár pořádáme jednou za dva roky



Jan Srbek

foto archiv

a pořadatelé se pravidelně střídají. Předloni jsme byli hostiteli my, takže letos na podzim bychom měli jet do Anglie. Počet hráčů týmu se ustálil na dvanácti. Jeden den se hraje soutěž družstev o putovní pohár a druhý den se hraje „handicapový turnaj“ jednotlivců.

Kdo je v těchto zápasech lepší a jakou mají atmosféru?

Přesnou statistiku asi už nemáme, ale úspěšnost se pohybuje okolo slušných 50 %. Přestože hlavní náplní přátelských setkání je stolní tenis, vždy se najde čas i na relax. Tradiční jsou návštěvy Prahy, Karlštejna, Dětenic, plavby lodí a zejména společenský večer s překvapením (naposledy v mas-kách).

Jak vidíte budoucnost stolního tenisu v Líbeznicích?

Po mých 44 aktivních sezonách velmi nadějně. Jen musíme vymyslet fintu, jak zaujmout mladé, aby mohla vyrůst další generace úspěšných stolních tenistů v Líbeznicích!

Děkuji za rozhovor.

František Grunt

Retro KOUTEK

ZKOUŠKY Z DOSPĚLOSTI

Končí květen a touto dobou vstupovali mnozí z nás do pomyslné dospělosti. Složili jsme maturitní zkoušku, čímž jsme ukončili úplné středoškolské vzdělání a s větší či menší hrdostí jsme třímali v rukou maturitní vysvědčení. Než jsme se ale k němu dopracovali, to byl leckdy horor.

Celá dospělácká anabáze začínala v podstatě radostně, a to maturitním plesem, kde jsme byli slavnostně ošerpováni. Naštěstí nápis na stuze zněl Maturant plus příslušný rok (v mém případě to byl Maturant 1985) a nikoli Absolvent, protože to by také o pár měsíců později nemusela být pro někoho pravda. Při pohledu na památeční fotografie z velkého sálu pražské Lucerny z března 1985 mi moc nepřijde, že bychom se stávali dospělými... vždyť jsme byli takové děti! Tenkrát jsme si ale připadali neuvěřitelně důležitě, protože maturitní ples je prostě maturitní ples. Naše maturitní ročníky to ale měly dlouho nahnuté a nejisté, kvůli státním smutkům k několika po sobě jdoucích úmrtí generálních tajemníků SSSR totiž hrozilo, že se ples nebude konat! Naštěstí pro nás vše dobře dopadlo a my mohli zahájit první krok k maturitám.

Přišel duben a veselí při vzpomínkách na ples se pomalu vytrácelo, protože se blížily maturitní písemky z jazyka českého i ruského. To bylo dohadů, jaká témata se dají očekávat. V případě významné události v podobě sjezdu vedoucí strany ČSSR nebo SSSR to bylo jasné, ale v jiných letech bylo nutné pečlivě číst Rudé právo a sledovat události mezinárodní internacionály. V případě písemek z ruského jazyka pak časopisy typu Ogoňok. Úterní a následně středeční rána vypadala ve třídách maturantů stejně – napjaté tváře studentů čekaly na vysílání československého rozhlasu. „Právě bylo osm hodin a nyní vyhlášíme témata pro písemné práce...“ A už nebylo úniku, někdo téma trefil, někdo vůbec. Přesto vždy jedno téma bylo únikové – v češtině například vyprávění o nějaké události, v ruštině pak na přímer progůlka po górode, v kotórom ja živú.

PÍSEMKY, SVAŤÁK, MATURITA

Po úspěšném složení písemné zkoušky následovaly maturity ústní. Na gymnáziích ze čtyř předmětů – matematiky, češtiny, ruštiny a jednoho volitelného. Průmyslovky a odborné školy měly ještě navíc nějaký odborný předmět. Seznam 30 otázek se neměnil, a tak se každý rok předávaly za drobnou úplatku vypracované otázky budoucím maturantům. Pochopitelně správní studenti si otázky vypracovávali sami. Teprve z odstupů mnoha let vím, že to mělo něco do sebe, vždyť i psaní taháků bylo hodnoceno jako dobrá příprava, jako doklad toho, že se z daného tématu udělal stručný bodový „výcuc“. Kde to ale fakt nešlo, byly otázky v ruštině z literatury. Vzpomínám na naši paní profesorku, která sotva opustila vysokoškolské škamny a maturitu měla v živé paměti. Čtvrtý ročník jsme trávili při diktátech v ruštině jednak o životě spisovatelů, jednak hlavně stručnými obsahy jejich literárních děl. A to jsem se (a jistě jsem nebyla sama) učila nazpaměť, protože v životě bych svými slovy nedala dohromady popis knihy Anna Karenina. Ostatně „nesmotřij na to, što aná nevinónva, sud osuždájet jejó na katórnijne rabóty na Sibír“. To se pak nemůžeme divit tomu, že „přigla pod pójezd“. A to jsem byla gymnazistka, ale se sportovním zaměřením. Co měl skazář na svou otázku nešťastný student dopravní



Maturantovo sólo s třídní profesorkou



Maturitní ročník Dopravní průmyslovky

fota rodinné archivy

průmyslovky, který líčil, jak „v reké tečot špinavája vóda“ a „zimój ja katámsa na káňkach a létom katámasa tóže“. Profesorka i komise byly naštěstí shovívavé a jistě si dodnes pamatují, jak dojatý student, který s velmi odřenými ušima maturitu z ruštiny udělal, děkoval takřka se slzami v očích „balšája sabáka“.

....A JSME DOSPĚLI

Každému se jistě teď vybaví spousta podobných perliček, ale tenkrát to nebyly klidné chvíle, když přišel den D a čtveřice studentů dopoledne a další odpoledne po dobu jednoho týdnu přicházela slavnostně oděna do své alma mater. Rozechvělý student vstupuje do třídy, kde třídní profesor či profesorka stojí s plátěným sáčkem, ve kterém chřestí kolečka s 30 čísly maturitních otázek. Dodnes vidím ten sáček před českým jazykem, který mi můj „třídní“ lehce snížil, abych do něj letmo nahlédla. Na vrchu bylo číslo 4. Sáhla jsem po něm neuvěřitelnou rychlostí, protože Francois Villon bylo jedno z mých oblíbených témat. Některé verše jsem

uměla i zazpívat – není se čemu divit, když můj starší bratr měl kytarové období a mnoho jeho básní zhudebnil a neustále si je doma přehrával a vylepšoval. I o „svatém týdnu“.

Málem bych zapomněla na „svaťák“. Tento týden měl původně sloužit k dopilování znalostí, které jsme si měli osvojit za čtyři roky studia. Pro mnohé z nás to bylo několik dní flákání, abychom pak ke konci týdne propadali zoufalství: „To se nikdy nemůžu naučit!“ Slovo naučit je zde namístě, protože mnohé věci byly pro nás opravdu zcela nové a marně jsme pátrali v paměti, kdy jsme se to učili. Zavaleni rozházenými listy s otázkami ze všech předmětů jsme vzpomínali na dobu studia, kdy jsme hledali výmluvy, proč jsme se nestihli na hodinu připravit, protože jsme měli důležitý zápas, utkání, závody... A to jsme se měli naučit jen dvě stránky sešitu A5!

Zasloužené jsme pak všechny zkouškové trable řádně zapili na maturitním večírku. A drželi se slova klasika, jenž pravil: „To zas bude v álejích nablito.“ Rybí tuk jsme tentokrát nepřimíchali, neb uzejte sami, že by nám to určitě „nesedo“. A byli jsme dospělí.

Elča

DEŠTENSÝ ORIENTAČNÍ BĚH

Dětský domov Dubá-Deštná (nedaleko Máchova jezera) pořádá každý rok orientační běh v terénu. V loňském roce 2017 žáci líbeznické základní školy navštívili dětský domov o Vánocích. V květnu jsme byli pozváni soupeřit v orientačním běhu s dětmi z jiných dětských domovů a blízkých škol. Byli jsme velmi úspěšní. Bez mála vše, co se dalo, jsme vyhráli. Letošní rok nás děti z dětského domova pozvaly znovu. Bylo třeba obhájit putovní pohár.

Deštenský orientační běh je soutěž jednotlivců. Běží se lesem po vyznačených trasách, barevně odlišných podle věku dětí. Stejně tak odlišná je i délka trasy. Kategorie zahrnovaly od nejmladších dětí z MŠ až po tzv. záškoláky, což jsou děti nad 15 let. Sama jsem si trasu letos s dětmi vyzkoušela. Mohu potvrdit, že to nebyl žádný med. Naše druhé vítězství jsme si opravdu zasloužili.

POHÁR JSME OBHÁJILI

Počet přihlášených soutěžících byl letos oproti loňskému roku velmi omezen. Pouhých 14 dětí z celé školy bylo vybráno, aby školu reprezentovalo, a podařilo se jim opět vyhrát.

Nejen jako jednotlivci jsme obsadili úspěšná místa na stupních vítězů. Nejlépe jsme dopadli i celkově. Zde hraje roli každý jednotlivec a jeho uběhnutý čas. Časy všech dětí se následně sčítají a vzejde tak vítězné družstvo.

Pohár je obhájěn, zůstává na další rok v naší škole! Příští rok jsme připraveni naše prvenství opět obhájit.

Radka Kostková



Naši účastníci letošního orientačního běhu

foto -zs-

MACHARŮV BRANDÝS 2018

V jubilejním 20. ročníku recitační soutěže Macharův Brandýs opět bodovala **Anetka Růžičková**, žákyně 4. ročníku líbeznické základní školy. Za umělecký přednes svého textu získala tato talentovaná recitátorka ve své kategorii již potřetí **1. místo**.

Šárka Mišurcová



Vítězka Aneta Růžičková

foto -mš-

VYSTOUPENÍ ŽÁKŮ V DOMOVĚ DŮCHODCŮ

V pátek 26. dubna se žáci líbeznické školy vypravili do domova důchodců Hortenzie v Bořanovicích potěšit místní seniory veselým čarodějnickým programem.

Do domova seniorů jsme dorazili v 9:15 hod. Ve společenské místnosti už na nás čekali obyvatelé pečovatelského domu a my jsme začali svoji produkci. Akci uvedli naši moderátoři – Iva a Robert ze sedmé třídy. Vystoupení jsme zahájili divadelním představením Lakomá Barka Jana Wericha, na programu byla také recitace a různá taneční a hudební

čísla. Babičkám a dědečkům se náš repertoár líbil, a tak nás neminula sladká odměna v podobě nanuků, čokoládových tyčinek a jablek. Věříme, že jsme starouškům zpestřili den, a těšíme se na další setkání.

Štěpánka Pokorná, 6.C



Baletní vystoupení

foto archiv ZŠ

CO SE DĚLO V DUBNU V MŠ

Měsíc duben jsme v mateřské škole zahájili projektem „Bezpečnost“. Děti se seznámily se správným chováním na ulici a veřejných komunikacích. Zopakovali jsme si společně pravidla silničního provozu. Projekt byl propojen s výtvarnou, hudební a tělesnou aktivitou. Na závěr týdne jsme nabyté znalosti vyzkoušeli v praxi na dopravním hřišti pod dozorem Obecní policie Líbeznic.

PROVOZ NA ZEMI I VE VZDUCHU BYL DÍKY PŘEDNÁŠCE BEZPEČNÝ

Další dubnovou akcí mateřská škola uspořádala pro rodiče s dětmi pod názvem „Čarodějnický rej“. Událost se konala na školní zahradě, kde se děti, rodiče i učitelky sešli v kostýmech, přivítali se „kouzelnickým zaříkadlem“ a plnili úkoly. Na závěr si každé dítě odneslo „Čarodějnický výuční list“ a sladkou odměnu.

Těšíme se zase za rok.



čarodějnice Alena a Ina Rej malých čarodějnic a čarodějů

foto archiv MŠ

VAVEROVI

Na pomníčku v Líbeznicích jsme mezi jmény obětí druhé světové války našli jméno Josefa Vaverová. Začalo nás zajímat, kdo tato žena byla a jaké byly její osudy. Proto jsme začali pátrat po historii této ženy.

Ptali jsme se sousedů, pátrali jsme v kronice Líbeznic, na obecním úřadě, psali jsme na všechny strany. Paní ředitelka brandýského muzea Hana Bílková nám poskytla mnoho důležitých informací a půjčila nám knihu Žalují, která připomíná utrpení českých vlastenců popravených v pankrácké věznici. Mezi stovkami statečných českých lidí jsme našli také fotografii paní Josefy Vaverové, která byla pořízena několik minut před její popravou. Dále jsme zjistili, že Vaverovi bydleli (až do zabrání Sudet nacisty po Mnichovské dohodě) v Probošově u Ústí nad Labem, kde bydlí i paní knihovnice Jana Sedláková, která nám v našem pátrání velmi pomohla. Vaverovi žili v Probošově aktivním životem, hráli ochotnické divadlo, byli členy Sokola. Pan Vavera pracoval jako vlakvedoucí u Českých drah, paní Vaverová byla ženou v domácnosti. Děti neměli.

ŽÁCI NAŠÍ ŠKOLY PÁTRALI PO OSUDECH VYBRANÉHO JMÉNA NA POMNÍKU

Po zabrání Sudet přesídlili do Líbeznic, odkud pan Vavera pocházel. V Líbeznicích bydleli v ulici Karla Hynka Máchy č. 266. Již předtím se zapojili do odboje. Byli členy podzemní skupiny poručíka Václava Valáška. V Líbeznicích Vaverovi ukrývali hledaného odbojáře Karla Aksamitu, bratra paní Vaverové. Skupina Karla Aksamity byla ale odhalena a on se v obklíčení gestapem zastřelil. Bylo to v období hejdrichiády, a tak nikdo nemohl čekat slitování. Pan Vavera se těsně před příchodem gestapa dne 7. 8. 1944 oběsil. A jak jsme později zjistili,



Josefa Vaverová 5. 10. 1944



Manželé Vaverovi



foto archivní snímky



Pomník padlých

foto autoři článku

paní Vaverová byla popravena dne 5. 10. 1944 v 16:30 hod. stětím gilotinou v pankrácké věznici za přechovávání ríšské nepřátelské osoby. Bylo jí 41 let.

Osudy paní Vaverové a jejího manžela nás tak ohromily, že jsme se rozhodli natočit o nich krátký film a poslat ho do soutěže studentských

dokumentárních filmů vyhlášené ke 100. výročí České republiky.

Iva Koderičová, Robert Kuhn, Bára Chytilová, Václav Hrabě, Jakub Smetana, Kristýna Bulková, Vendula Štikarová, Marie Hlaváčková – žáci 7. ročníku ZŠ Líbeznic


LÍBEZNICKÉ ŠKOLY

DEN MATEK V ZŠ LÍBEZNICE

Když jsem se v neděli 13. 5. ráno probudil, poilo mě horko. A je to tady! Den matek!

K jejich svátku jsme si ve škole připravili zábavný program a já jsem byl spolu se spolužačkou Ivou Koderičovou vybrán, abych ho uváděl. Z postu moderátora se Den matek jevil jako velká zátěžová zkouška. Báľ jsem se „jako blázen“, ale svůj strach jsem schoval do kapsy a šel jsem uvést šikovné žáky líbeznické základní školy.

Všichni účinkující tančili, zpívali, hráli divadelní představení a recitovali, jak nejlépe mohli, aby zaujali početné publikum v sále ZUŠ. Nakonec jsme maminky ještě potěšili malým dárečkem.

Večer jsem usínal s pocitem dobře vykonané práce, snad se nám podařilo maminkám udělat radost!

Přeji krásné prožití jarních dnů!

Robert Kuhn, 7.B



Účinkující v sále ZUŠ

foto archiv ZŠ


Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

OPIS ZE ŠKOLNÍ KRONIKY

Školní rok 1960–1961

Školní rok byl zahájen 1. září 1960 před hlavním vchodem školy. Po uvítání a proslovu ředitele pozdravil žactvo poslanec ONV, líbeznický rodák soudruh František Kupec, předseda stálé školské komise s. Miloš Šmatlák a členka MNV z Měšic.

Všichni zdůraznili velký význam a radostnou událost, že naše vlast má jako druhý stát na světě socialistickou ústavu a že jako první na světě dostávají naše děti učebnice zdarma. Za žáky poděkovala ve svém proslovu J. Pokorná.

POPRVÉ DOSTALI ŽÁCI UČEBNICE ZDARMA

V tomto roce poprvé přichází do naší školy žáci z Čakovic a Nové Vsi (v počtu 32 žáků), kteří dosud navštěvovali 6.–9. třídu v Kostelci nad Labem. ČSAD jim přistavilo zvláštní autobus, který je denně přiváží před osmou hodinou. Rovněž děti z Měšic, pokud nebude úplně adaptována stavba nár. školy v jejich obci, budou navštěvovat naši školu. Obě třídy měsícké školy byly umístěny v budově. Počty žáků k 1. září 1960 (mimo měsíckou nár. školu a školu zvláštní) byly tyto: 565 žáků a 17 tříd.

Školní rok 1961–1962

Na škole učilo celkem 30 učitelů, z toho 1 družinářka, 1 stálá skupinová vedoucí PO, 1 ředitel a 1 zástupce ředitele. Na 2. stupni pracovalo 20 učitelů, na 1. stupni 8 učitelů. Počet tříd byl o 2 větší než počet učeben, takže v době vyučování byly obsazeny dílny a tělocvična a jednotlivé třídy se v učebnách střídaly podle určitého pořádku. Sestavování rozvrhu a plánu přesunu tříd v jednotlivých učebnách bylo vždy uskutečňováno s velkými potížemi, které vzrostly neúměrným počtem dálkových studujících. Během roku odsuplovali učitelé na 2. stupni v průměru 35 hodin.



Odznaky organizací v ČSSR

foto Google

Škole se podařilo na konci školního roku od MNV v Líbeznících získat bývalé sociální zřízení, do něhož byly přesunuty školní dílny. Velkou péčí vybudování dílen věnovalo SRPŠ za vedení předsedy s. V. Jakubův a s. Jaroslava Jiráčka a učitelů Jiřího Kvapila a Pavla Píchy.

Výboru SRPŠ se podařilo také zvětšit kapacitu tábora „Mladý turista“ v Holšicích na Sázavě u Kácova na 60 dětí v jednom turnuse. Letošní prázdniny v tomto táboře za vedení s. Fr. Žabky a V. Kopicíky prožilo 120 dětí.

Výchovné působení na žáky bylo v průběhu školního roku neustále sjednocováno, protože nebylo a dosud není jednotně chápáno. V jednotlivých třídách ve spolupráci s oddílovými vedoucími bylo pracováno podle výchovného systému „Co má znát a umět pionýr“. V nejvyšších třídách byla u příležitosti MDŽ založena svazácká organizace ČSM. Z mladých učitelů byla péčí ZO – KSČ na škole vytvořena ZO – ČSM, 7 mladých učitelů zastávalo mimo jiné funkce i funkci oddílového vedoucího PO.

O nedělích a sobotách uskutečnili s. ved. PO několik pěkných zájezdů, exkurzí a turistických vycházek do okolí. Zvláště nutno za tuto činnost vzdělovat s. Pavla Píchu, s. Marii Samešovou a Miladu Kuťákovou. Pomoc ostatních učitelů PO byla nárazová, nesoustavná a mnozí učitelé měli k práci PO vlažný postoj.

CO MÁ ZNÁT A UMĚT SPRÁVNÝ PIONÝR

Nejúčinnějším výchovným prostředkem v 6. až 9. třídách byly i nadále třídnické hodiny. Jejich výchovnou náplň si plánovali třídní učitelé. Mnozí však neuměli využít žákovské aktivity.

Zapsal V. Vacek, ředitel školy.

AD

POSEZENÍ S HARMONIKOU

Klub dobré chvíle, který probíhá každou poslední sobotu v měsíci, má dvakrát v roce i své hudební zpestření – *Posezení s harmonikou*. To se stalo velmi oblíbeným i díky harmonikáři panu Josefu Jelínkovi a jeho milým hostům. Občerstvení, dobrá

nálada a chuť si zazpívat známé lidové písničky nikdy nechybějí. Ostatně to je znát i na hojně účasti. Toto posezení mělo i milého návštěvníka v podobě našeho starosty Martina Kupky, který si přišel popovídat se seniory o naší vsi. Vše plynulo v pohodě a v nejlepší náladě. Příští Posezení s harmonikou se uskuteční v říjnu a společně s Václavem Mikolášem za sociální výbor vás všechny srdečně zveme.

AD



Harmonikář Josef Jelínek

foto -ad-

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

5. 5. 1846 narozen polský spisovatel Henryk Sienkiewicz, nositel Nobelovy ceny (1905) – *Quo vadis*, *Křižáci*, *Pouští a pralesem*

6. 5. 1871 narozen německý básník, novinář, překladatel Christian Morgenstern – *Šibeniční písně*, *Melancholie*

14. 5. 1931 narozen český básník, prozaik a dramatik Viktor Dyk – *Krysař*, *Milá sedmi loupežníků*

26. 5. 1900 narozen český básník, spisovatel a překladatel Vítězslav Nezval – *Manon Lescaut*, *Anička skřítek* a *Slaměný Hubert*, *Praha s prsty deště*

26. 5. 1910 narozen český básník Oldřich Mikolášek – *Ortely a milosti*, *Sólo pro dva dechy*



Kalendář akcí pro rok 2018

3. 6. Líbezné tančení – 4Elements

9. 6. Líbeznické bludičky

16. 6. Dětský den a Mamutfest

21. 7. Sejdeme se na náměstí

25. 8. Country večer

8. 9. Posvícení

15. 9. Líbeznický koloběh

Říjen Vejšlap povodím mratínského potoka

25. 11. Vánoční trhy a koncert v kostele sv. Martina

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA LÍBEZNICE,

příspěvková organizace,

Měšická 322, 250 65 Líbeznice

telefon: 283 981 085, 778 760 863

**Ředitelství ZŠ a ZUŠ Líbeznice
vyhlašuje výběrové řízení
na pozici
zástupce /-kyně ředitelky pro ZUŠ.**

Nutné odpovídající vzdělání,
praxe ve vedoucí funkci vítána.

**Zájemci svůj životopis mohou zasílat
do 30. května 2018 na:
pekarkova@zslibeznice.cz**



Prodej mléka ze dvora

AGROMARKET
Břežanská ev.č.38
Odolena Voda

CZ-BIO-001

T: 603 414 692

www.biomleko.eu



**FOTOGRAFICKÁ
SOUTĚŽ**

KATEGORIE:

1. NEJHEZČÍ KVĚTINOVÝ TRUHLÍK
2. KRÁSNÝ POHLED DO ZAHRADY

VAŠE FOTOGRAFIE ZAŠLETE V OBDOBÍ:
KVĚTEN - ČERVEN - ČERVENEC

NA ADRESU: alena.krb@seznam.cz

UZÁVĚRKA FOTOSNÍMKŮ JE 12. SRPNA 2018

ZAHRÁDKÁŘI A OBECNÍ ÚŘAD LÍBEZNICE

www.kompostarna.cz
příjem bioodpadu CZS 00950

KOMPOST
ZEMINA
SUBSTRÁT
KŮRA
PÍSEK
KÁMEN

AGROMARKET
Břežanská ev.č.38
Odolena Voda

PO-PÁ:8-16 hod. SO+NE:9-12 hod.
T: 603 414 692



JEDU EDU!

Letní příměstský tábor
Neobyčejná robotická ZOO

Program:

- Hry s oblíbenou edukační stavebnicí LEGO WeDo (robotické modely zvířat z Afriky a dinosaurů)
- Celý týden budeme stavět obrovské modely Eiffelovy věže a Londýnského oka
- Můžete se těšit na spoustu her a zábavy venku i uvnitř

Měšice
Centrum volného času
13. 8. - 17. 8. 2018
8:00 - 17:00

Libeznice
sportovní hala Na Chrupavce,
malý sál (modrý)
30. 7. - 3. 8. 2018, 8:00 - 17:00

Vhodné pro
kluky i holky
7 - 11 let

Cena: 2 990 Kč
obědy, svačiny a pitný
režim v ceně.

Přihlášky na www.jeduedu.cz  [JeduEdu.cz](https://www.facebook.com/JeduEdu.cz) #jeduedu
Počet míst je omezen! Pro více informací volejte na telefon 730 540 290,
nebo pište na info@jeduedu.cz.



LÍBEZNICKÉ
BLUDÍČKY

2018

orientační cyklozávod
(nejen) dvojic okolo Líbeznic

sobota 9. června 2018 od 9:00

start a cíl v Areálu zdraví v Líbeznicích

Závod se koná za přispění obce Líbeznice v rámci Grantu na podporu projektů
v oblasti kultury, sportu a volnočasových aktivit.

LÍBEZNICKÉBLUDÍČKY.CZ